

На основу члана 48. став 1. Закона о заштити природе ("Службени гласник РС", број 36/09),

Министар животне средине и просторног планирања и министар пољопривреде, шумарства и водопривреде споразумно доносе

Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива

Правилник је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 5/2010 од 5.2.2010. године.

Члан 1.

Овим правилником проглашавају се дивље врсте биљака, животиња и гљива ради очувања биолошке разноврсности, природног генофонда, односно врсте које имају посебан значај са еколошког, екосистемског, биогеографског, научног, здравственог, економског и другог аспекта за Републику Србију, као строго заштићене дивље врсте или заштићене дивље врсте и утврђују се мере заштите заштићених врста и њихових станишта.

Члан 2.

Заштићене врсте проглашене овим правилником за строго заштићене дивље врсте наведене су у Прилогу I - Строго заштићене дивље врсте (у даљем тексту: Прилог I), а заштићене врсте проглашене за заштићене дивље врсте у Прилогу II - Заштићене дивље врсте (у даљем тексту: Прилог II), који су одштампани уз овај правилник и чине његов саставни део.

Заштита строго заштићених и заштићених дивљих врста обезбеђује се на територији целе Републике Србије, а одређених врста које су означене и са објашњењем наведене у Прилогу I и Прилогу II овог правилника, само на појединим њеним деловима.

Заштићене дивље врсте, које су под контролом коришћења и промета у складу са посебним прописом, означене су на одговарајући начин у Прилогу II.

Заштита, управљање, лов, коришћење и унапређивање популација ловостајем заштићених врста дивљачи и риба, означених у Прилогу II ознаком Л и Р уређује се прописима из области ловства и рибарства.

Члан 3.

Строго заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива су дивље врсте које су ишчезле са територије Републике Србије или њених делова, враћене програмима реинтродукције, крајње угрожене, угрожене, реликтне, локално ендемичне, стеноендемичне, међународно значајне и заштићене дивље врсте, од посебног значаја за очување биолошке разноврсности Републике Србије.

Члан 4.

Заштита строго заштићених дивљих врста спроводи се забраном коришћења, уништавања и предузимања свих активности којима се могу угрозити дивље врсте и њихова станишта, као и предузимањем мера и активности на управљању популацијама, прописаних овим правилником и посебним законом.

Изузетно од става 1. овог члана строго заштићене дивље врсте могу се користити под условима и на начин прописан Законом о заштити природе, на основу дозволе министарства надлежног за послове заштите природе (у даљем тексту: Министарство).

Члан 5.

Заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива су дивље врсте које у природи тренутно нису угрожене у мери да им прети опасност да нестану или постану критично угрожене а то су рањиве, ендемичне, индикаторске, кључне и кишобран врсте, реликтне, међународно значајне и заштићене дивље врсте, као и врсте које нису угрожене али се због њиховог изгледа могу лако заменити са строго заштићеним врстама.

Члан 6.

Заштита заштићених дивљих врста спроводи се ограничењем коришћења, забраном уништавања и предузимања других активности којима се наноси штета врстама и њиховим стаништима, као и предузимањем мера и активности на управљању популацијама, прописаних овим правилником и посебним законом.

Заштићене дивље врсте из става 1. овог члана, могу се користити под условима и на начин прописан Законом о заштити природе на основу дозволе Министарства а заштићене дивље врсте рибљег фонда и ловна дивљач у складу са прописима из области ловства и рибарства.

Члан 7.

Заштита и очување строго заштићених и заштићених дивљих врста спроводи се предузимањем мера и активности на управљању популацијама, као што су:

- 1) заштита станишта;
- 2) праћење стања популација врста и чинилаца њиховог угрожавања, нарочито праћење и смањивање утицаја промене климе на високо рањиве врсте и њихова станишта
- 3) биотехничке мере;
- 4) реинтродукција врста на територију Републике Србије или њене поједине делове, односно гајење врста у условима ван природног станишта (ex situ) и на природном станишту (in situ) ради њиховог враћања у природу;
- 5) санација и ревитализација оштећених станишта;
- 6) спровођење компензацијских мера успостављањем новог локалитета које има исте или сличне особине као оштећени локалитет и уношење врста на друге локалитете у циљу повећања бројности;
- 7) подршка научним истраживањима, образовним активностима и популаризацији очувања и заштите врста;
- 9) сакупљање матичних јединки у циљу размножавања, гајења њихових потомака и промета у комерцијалне сврхе у за то регистрованим плантажама и фармама;
- 10) премештање јединки строго заштићених врста у случају акцидентних ситуација (загађења ваздуха, воде и земљишта, масовна појава гмизаваца, водоземаца и сл.);
- 11) повећање бројности строго заштићене врсте изнад оптималне бројности, предвиђене посебним програмом, односно програмом развоја ловног подручја који доноси министарство надлежно за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде;
- 12) проналажење одговарајућег места за реинтродукцију миграторних врста, као подручје значајно за развојни циклус врсте, или станиште миграторних врста (хранилишта, зимовалишта, одмаралишта, легла за носиле, миграторни коридори, мењање длаке).

Члан 8.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

Број 110-00-18/2009-03

У Београду, 20. јануара 2010. године

Министар,
др Оливер Дулић, с.р.